

Serbian
64-0618

Neprepoznata Božija Prisutnost
Presence Of God Unrecognized, The

18.06.1964
Topeka, Kansas, USA

Od
William Marrion Branham

Ova knjiga se može slobodno deliti kao nekomercijalno izdanje i licencirana je pod Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 licencom. Videti www.biblebelievers.org/messagehub za detaljnije informacije o licenciranju.

236 Svi koji ste prihvatili svoje isceljenje, ustanite sada na svoje noge i recite: “Ja verujem. Nije bitno šta se dešava, koliko dugo to traje, ja i dalje znam da ću biti zdrav. Ja to prihvatam od sveg srca.”

237 Podignite sada svoje ruke. “Hvala ti Gospode.” Slava Gospodu. To je tačno, dajte mu slavu. A sada samo podignite ruke i slavite ga, radi svog isceljenja onako kako to činite u svojim crkvama.

Neprepoznata Božija Prisutnost

1 Dakle, dok je još mala gužva, pokušaćemo požuriti, da to izložimo, radeći samo radi ove jedne svrhe, da bi vi prepoznali Prisutnost Isusa Hrista. Vidite? Ako je On prisutan, pa onda je sve svršeno. On je dao Reč. On je ovde da je potvrdi. On dokazuje da će je On potvrditi. “On je upravo isti juče, danas i zauvek.” Videli smo Ga kako to čini sinoć, bez greške; vidimo Ga iz večeri u večer, i iz dana u dan, i iz godine u godinu. Još nikada nije nešto unapred rekao, bez obzira šta je to bilo, a da se to nije desilo, na hiljade puta, savršeno u tačku i tačno tako. Kako je to moguće? Koliko vas to zna, a upoznato je sa službom i znate da je to istina? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Tu ste. Ni jednom, bez obzira, koliko je to čak i nemoguće, desilo se baš tako. On je Bog! I ako ćemo mi to samo prepoznati, onda se uhvatimo za to!

2 Mi sada imamo samo malo vremena da budemo ovde. Mislim još tri večeri, ili još dve večeri i dan, nakon ove večeri. Mislim da je u nedelju popodne završna služba. Pokušaćemo da završimo u nedelju popodne tako da bi pastiri i svi ostali... Ne želimo vas odvajati od vaše crkve. Samo želimo da pridodamo još više crkvi i da vam damo još više vere u Boga da bi vi služili u svojoj crkvi. Razumete? I mi ni slučajno ne želimo da zatvorimo vrata crkvi. Želimo da tamo ostanete, no mi samo pokušavamo da vam pomognemo, da vas ohrabrimo. Probudjenje čak i ne znači da se umnoži crkva; probudjenje znači probuditi one koje već imate; tako je, jedno probudjenje.

3 Jednom sam posmatrao morsku obalu dok je duvao vetar, i ona se baš komešala. Ustvari, nije to bila morska obala, već je to bilo Mičigensko jezero. Stajao sam tamo i posmatrao talase dok su nailazili, i-i, oh, more je poskakivalo, odnosno voda je poskakivala, a čamci su se ljuljali. A ja sam pomislio: “Šta se to dešava?” Pomislio sam: “Pa jezero ima probudjenje.” Tako je. Ono se ljulja i poskakuje, zašto? Zato što duva na njega moćni silni vetar. Pa sam pomislio: “Znaš šta? Pa u njemu trenutno nema niti jedne kapljice vode više nego dok je još bilo mirno.” U njemu nema više vode; ono je samo skroz pokrenuto. A zbog čega je to pokretanje? Da li znate šta čini komešanje vode? Ispira svu prljavštinu iz njega na obalu.

4 To je ono što nam je potrebno, ispiranje nevere napolje, na obalu. Neka Božija Reč ima nadmoć. To je ono što nam je potrebno, probudjenje, koje će isprati svu neveru napolje, i sve bube i sujeverja, i ostale stvari. Izadite napolje i vidite da je Bog još uvek Bog. To je razlog zbog kojeg mi imamo probudjenja.

5 Neka nam Gospod pomogne dok uzimamo ovaj tekst i čitamo ga za večeras. Neka Gospod blagoslovi čitanje njegove Reči, koja se nalazi u Svetom Mateju 12.-oj glavi, od 38.-og pa do 42.-og stiha.

6 A moja tema za večeras je: *Neprepoznato Božije Prisustvo*. Sinoć smo govorili o tome kako je Isus isti juče, danas i zauvek, i videli da je On bio isti juče, danas i zauvek. Dakle, njegovo Prisustvo, ako je On isti, je neprepoznato. Čitajmo.

Tada odgovoriše neki od književnika i fariseja govoreći: Učitelju! Mi bi radi od Tebe znak videti.

A On odgovarajući reče im: Rod zli i preljubotvorni traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.

Jer kao što je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri noći: tako će biti i Sin Čovečji u srcu zemlje tri dana i tri noći.

Ninevljani izaći će na sud sa rodnom ovim, i osudiće ga; jer se pokajaše Joninim poučenjem: a gle, ovde je veći od Jone.

Carica južna izaći će na sud sa rodnom ovim, i osudiće ga; jer ona dođe s kraja zemlje da sluša premudrost Solomonovu: a gle, ovde je veći od Solomona.

7 Neprepoznato Prisustvo! O čemu li su ovi ljudi razmišljali? Bog je uvek, uvek je bilo tako kada god je On dolazio. Kada je Isus bio prvi put ovde, rekao je: “Vi krečite i ukrašavate zidine proročkih grobova, a vi ste ih tamo poslali.” Vidite, nešto se desilo, i to ih je mimoišlo. “Bog to skriva od očiju mudrih i ponositih, i otkriva to deci koja će učiti.” Isus je zahvalio Ocu što čini to na taj način. Vidite? To prolazi pored ljudi a oni to ne znaju.

8 Na primer, vi Katolici koji ste večeras ovde, sećate li se pre nekoliko godina, Jovanke Orleanke u Francuskoj, male dame koja je zaista bila... Vodila je revoluciju u Francuskoj, ali je bila pravi Hristov sluga. Šta joj je vaša crkva učinila? Spalila je kao vešticu na lomači, zato što je videla vizije i bila duhovna. Katolička crkva ju je spalila na lomači kao vešticu, zato što je bila duhovna i gledala vizije. Onda nakon izvesnog broja godina, otkrili su da je žena bila svetica. I naravno, učinili ste veliku pokoru, iskopali ste tela tih sveštenika koji su je osudili i spalili, i bacili ih u reku. Naravno da ste učinili veliku pokoru radi toga, pošto ste iskopali tela tih sveštenika.

9 Dakle, šta se dešavalo u danima proroka? Oni su učinili to isto. Oni ih nisu prepoznali dok nisu završili, služba im se svršila, izveli su te izabrane, a onda kada su otišli, prepoznali su da je među njima bio prorok.

10 Isus, On je došao na zemlju. Unutar njega je bio Otac, Bog. “Ja i moj Otac smo Jedno. Otac prebiva u Meni. Nisam Ja taj koji činim dela, već Otac moj. I

228 Da li verujete da On zna šta nije u redu s vama? Jedino vas On može isceliti. To je tamna senka, epilepsija. Ako je to tako, podignite svoje ruke, vi damo? Razmišljate malo drugačije nego što ste razmišljali pre par minuta, zar ne? Da li ste videli kada sam zaustavio poziv to radeći? Radi toga je to bilo, bilo je radi vas. Dakle, ako ćete verovati od sveg srca, ti napadi će prestati. Hoćete li to primiti i verovati od sveg srca? Bog vas blagoslovio. Idite i to verujte.

229 Jedna dama sedi upravo tamo, i muči je stomak, da li verujete da će vas Bog ozdraviti? Upravo ovde na kraju, da li verujete da će vas Bog isceliti, i izlečiti vas od stomačnih tegoba? Da li to prihvatate? U redu. Bog vas blagoslovio.

230 Ja sam potpuni stranac za tu ženu, ne poznajem je. Ona je samo jedna žena koja tamo sedi, ali Bog je zna. Da li sada verujete od sveg srca? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] U redu, samo verujte.

231 Dama sedi upravo ovde na kraju, i ima problema sa mokraćnom bešikom. Imate i kamen u žuči, jetra vas muči. Ako je to tako podignite ruku; sasvim sam stranac za vas, ako je to tako? Vidite?

232 Jedna dama sedi do vas, i ona je bolesna. Vidite li to? Da li možete videti to Svetlo iznad te žene? Ta dama ima problema sa bubrežima. Tako je. Ima trovanje urinom u bubrežima. Tako je, dignite ruku. A dama koja vas je dotakla ona pati od nervoze. Oboje ste stranci i niste odavde. To je tačno, zar ne? Vi ste iz Ajove. Vi ste iz grada Des Moines. To je tako, zar ne? Da li verujete da mi Bog može reći kako se zovete, kao što je On to rekao Petru? Ako ćete verovati od sveg srca! Vaše ime je gospođa Wolff. Tako je, podignite ruku. U redu, vratite se nazad isceljeni, Isus Hrist vas ozdravlja.

233 Da li prepoznajete njegovu Prisutnost? Da li znate da je On ovde? Onda zašto ne položite ruke jedni na druge, dok je Sveti Duh nad vama. To je Sveti Duh nad vama. Dakle, svako od vas može biti sada isceljen ako ćete samo verovati. Da li verujete od sveg srca? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.]

234 Nebeski Oče, nije ostalo ništa više sada do samo vera. Mi sada odbacujemo svu tamu. Kada je probuđenje, kao što sam to rekao na početku, talas dolazi na vodu da je malo izbučka gore-dole, da iznese neveru iz nje; dakle dok Sveti Duh talasa gore dole po ljudima, neka se iznese sva nevera, i neka sila svemogućeg Boga oslobodi svakog obolelog večeras.

235 Ja ukoravam đavola. Sotono, ti si ništa do samo jedan blef, i ti si razotkriven upravo ovde među ljudima, dokazom koji je po Pismu Živog uskrslog Isusa. Ja ti zapovedam Živim Bogom, izadi iz ovih ljudi i pusti ih neka idu, za Božiju slavu.

nego što je obećani sin stigao Abrahamu, pa i sa Abrahamovim kraljevskim semenom koje očekuje Kraljevskog Sina, ista stvar će se dogoditi. I čak i lokacija, vreme, imena, i sve je u savršenom redu, Oče. Pomozi nam, molim se, u Ime Isusa Hrista. Amen.

221 A sada želim da se molite, svaki od vas. Upravo, šta god da nije u redu, samo ga pitajte. Dakle, On je Prvosveštenik.

222 Samo usput, koliko ima propovednika u zgradi, podignite svoje ruke svuda? Pretpostavljam da ih ima između trideset do četrdeset. Dakle, koliko vas ovo zna, da nam Knjiga Jevrejima, Novi Zavet, govori da je Isus upravo sada Prvosveštenik koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti? Hoćete li podići svoje ruke i reći: “Ja znam da je to Istina. Biblija tako kaže”? Tako je. U redu.

223 Onda ako je On Prvosveštenik, On je onda isti juče, danas i zauvek. Ako ga večeras dotaknete, On će postupiti kao što je to učinio i tamo nazad. Da li je to tako? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Kao što je On to učinio juče!

224 Dakle, kada je ta žena dotakla Njegove haljine... Vi kažete: “O, ali ako bih ja mogao!” Vaša vera to dotiče. On to telesno nikada nije osetio. Bila je to vera žene koja je dotakla haljinu. Vaša vera ga može sada dotaći. Da li to verujete?

225 Onda ako je Božija Reč objavljena, On će otkriti tu istu stvar i pokazaće istu stvar. Da li to verujete od sveg srca? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] U redu, dakle, samo mu verujte; verujte mu. Nemojte sumnjati. Već verujte u Boga da će On to učiniti. Neko na *ovoj* strani upravo se moli i veruje od sveg srca, i takođe neko i u *onom* pravcu. I ako Bog dopusti jednom ili dvojici ljudi da to zna, da je to nepogrešivo, koliko će vas verovati onda da mi prepoznamo njegovu Prisutnost? [“Amen.”] Onda je to sve što je potrebno. To je sve što je potrebno.

226 Jedna dama sedi tamo, gleda u mene, i ima bolesno srce. Da li verujete da će Bog isceliti to srce, i da će vas ozdraviti? Vi imate bolesno srce. Ako je to tako, podignite ruku. Ja sam za vas stranac, zar nije tako? Ali to je istina, u redu, vi, ta dama, sedokosa dama koja tamo sedi. U redu.

227 Dama u zelenom, vi ste podigli tamo svoju ruku, da vi – vi... Vaša bolest je artritis. Da li verujete da će Bog izlečiti artritis? Ako je to tačno, podignite ruku. Vidite? U redu. Vidite? Upravo se desilo da se podigao... Nešto je došlo na vas, zar ne? Vidite li to Svetlo. Koliko vas je ikada videlo fotografiju s tim Svetlom? To se nalazi upravo tamo nad ženom. Iznenada je došlo na vas zaista jedno prijatno osećanje. To je učinilo to. Vidite? Bog vas je blagoslovio, iscelio vas, ozdravio vas. Da li to verujete?

ako Ja ne činim dela svoga Oca, onda mi ne verujte.” Dakle, ako ste приметили, kada je On došao, samo oko jedne devedesetine sveta je jedva znalo da je On čak bio tada na zemlji, a ipak bio je Spasitelj sveta. A potom, oni uopšte nisu prepoznali ko je On bio, čak ni crkva ili ma ko drugi, dok ga nisu razapeli, sahranili, pa onda uskrsnuo trećeg dana, pre nego što su uopšte i znali ko je On bio.

11 Iz toga proizilazi da ljudi ne prepoznaju stvar dok ona ne prođe, i oni – zato što se to nikada ne uklapa u njihovu teologiju i to se nikada ne uklapa vremenski u to doba. Možete videti šta je to, oni uvek žive u blesku nekog drugog doba.

12 Razlog što nisu prihvatili Isusa, je bio taj što su živeli u blesku Zakona. A kada je došao Isus, to nije bilo suprotno Zakonu, već je došao da ispuni Zakon, no nisu ga mogli prihvatiti, zato što njegova Poruka nije bila baš tačno kako su oni to imali u svojim veroispovestima i to se tada zvalo tradicija. A On nije došao prema njihovim tradicijama. On nije držao njihove tradicije. I On je to u stvari poremetio i pocepao, i–i činio stvari koje su bile tome suprotne, toliko da su oni mislili da On rastura crkve. I nisu ga mogli primiti radi njegove Poruke. I mi svi danas znamo da je On došao tačno prema Božijem proročtvu, ali oni onda to nisu znali.

13 I to se ponovo može desiti a mi to nećemo znati. Zamišljam ako bi se On večeras pojavio, bilo bi to toliko suprotno svemu onome što smo izmogli na našim grafikonima, i u našim školama i ostalim stvarima. Biće ih samo nekolicina koji će prepoznati šta se dešava. On je rekao da će tako biti, da će On tako doći.

14 Dakle, Isus je tamo bio toliko prepoznatljiv po Pismu, a književnici i fariseji ga nisu mogli prepoznati. Zašto nisu mogli, zašto nisu to učinili? Zato što su to izmogli na neki drugi način. To je mesto na kom im je Isus rekao: “Istražujete Pisma, jer mislite da u njima imate Večni Život, a Ona su ta koja govore o Meni.” Vidite? Dakle, On je došao tačno u skladu sa Pismom. Ali oni su izmogli, možda, da ako On bude došao, da će Mesija verovatno učiniti ono što je i Mojsije učinio, ili ono što je Noje učinio, da im napravi barku ili nešto drugo. Ali razlog što je On došao na način na koji jeste, oni nisu to izmogli; njihove tradicije ih nisu učile po Pismu; tako da su ljudi bili toliko zbunjeni da nisu znali šta se dešava.

15 Pitam se da li bi se to i danas moglo dogoditi? Pitam se da li bi to moglo biti drugačije od onoga čemu su nas naučile naše tradicije? I to bi moglo doći, i nešto se dešavati, a mi to čak ne bi ni znali dok to ne prođe, a onda je to završeno. To je upravo način na koji će to doći.

16 Da li znate, kada je došao Jovan Krstitelj na scenu, da je to bilo prorokovano skroz od Isaije, stotinama godina ranije. Oko osam stotina godina ranije Isaija je prorokovao, mislim, još pre Hristovog dolaska. Da li znate da je Jovan došao tačno onako kako je Isaija rekao da će doći; on je došao tačno na način na koji je Malahija rekao da će doći, a čak ni apostoli to nisu prepoznali? Jednog dana, u Mateju 11., Jovan je bio u zatvoru; a apostoli, neko od njegovih učenika je otišao da pita Isusa, da li je On taj, ili da li da čekaju drugog.

17 Dakle, obratite pažnju, Isus im nije dao knjigu o tome kako da se ponašaju, kako se ponašati u zatvoru, ili kako da upravljate svojim karakterom. On je rekao: “Budite ovde i gledajte šta se dešava, i idite i recite Jovanu ono što ste videli da se dešava.” To je bio dokaz da je... On je bio ta Reč.

18 I upamtite sada, da Reč uvek dolazi proroku. Mi svi to znamo. Bog ništa ne čini a da to ne pokaže svojim prorocima. To je razlog što je Knjiga Otkrivenja Isusa Hrista potpuna punina Hrista upravo ovde pred nama, ta Knjiga. Dakle, On će morati da pošalje nekoga, ko će potvrditi tu Knjigu, otkriti je, otvoriti Pečate, i tako dalje. Ali što se tiče nekog daljeg Hristovog otkrivenja, to je već ustanovljeno upravo Ovde. On je Punina toga, tog Otkrivenja. Dakle, obratite pažnju, to nikada ne izneverava, već Reč dolazi proroku.

19 Pogledajte na Jovana kako stoji u vodi, proričući, kao prorok, da je Mesija upravo tada bio među njima. Rekao je: “Postoji Jedan koji je sada među vama, koga ne poznajete; On će vas krstiti Svetim Duhom i Vatrom.” Dakle upamtite, da je On stajao upravo među njima, Biblija je tako rekla, a oni to nisu prepoznali. Jednoga dana kada je Isus došao idući dole, Jovan ga je prepoznao i rekao je: “Gle, Jagnje Božije koje odnosi grehe sveta.” Dakle, pogledajte, pre nego ga je iko prepoznao, On je došao proroku. On je bio Reč. Jovan je bio prorok.

20 Sećam se da mi je moj stari Baptistički učitelj rekao, rekao je: “Znaš li šta se desilo?” Rekao je: “Isus je krstio Jovana.”

Rekao sam: “Ja ne mislim tako.”

21 Rekao je: “Sigurno, Jovan nikada nije bio kršten; on je došao da propoveda i krsti, i niko nije bio dostojan da ga krsti. Isus ga je krstio.”

Rekao sam: “Ne znam.”

22 I dok sam proučavao, Sveti Duh mi je to ovako otkrio. Vidite? Gledajte, On je ušao u vodu; rekao je: “Zašto Ti dolaziš meni? Ti bi mene trebao da krstiš.” Isus je rekao: “Ostavi to sada,” gledajte, “jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu.” A Jovan budući prorok, znajući Reč! Žrtva što je On bio,

Bog koji je sišao dole i razgovarao sa Abrahamom, i bio okrenut leđima prema šatoru, a Sara je bila u šatoru, On je znao o čemu je ona mislila.

211 On je rekao da će biti isto tako kada On bude došao ovamo. On je pogledao na publiku i razumeo šta im je bilo u srcima. Žena je dotakla njegovu haljinu; On je gledao okolo dok je nije pronašao i rekao joj to.

212 Slepí Vartolomej je dotakao Njegovu haljinu, kada je povikao: “Sine Davidov, imaj milosti,” stajao je na daljini od oko sto osamdeset metara, od mesta gde je On prolazio. Njegova vera je zaustavila Sina Božijeg na putu, okrenuo se i rekao: “Dovedite ga ovamo.”

213 Mali Zakej se sakrio na drvetu, ni on nije verovao da je On Prorok. A Isus je naišao, stao pod drvetom i pogledao gore, i rekao: “Zakej, siđi dole,” nazvao ga je po imenu.

214 Dok Isus još nikada nije video Petra, a Andrija ga je doveo tamo. Kada ga je On video kako dolazi, rekao je: “Zoveš se Simon. Ti si sin Jone,” nazvao ga je po imenu i rekao mu je ko je bio.

Rekao je Natanailu gde se nalazio, i šta je on činio.

215 I toj ženi, u kakvom se stanju nalazila, i šta je bila njena nevolja, i od čega je bila bolesna.

216 Pa to je Bog, prijatelji! Koliko vas ovo veruje od sveg srca, recite: “Pa to mora biti Bog?”

217 Koliko vas ovde zna da ne znam ama baš ništa o vama? Podignite ruke i recite: “Znam da taj čovek ne zna ništa o meni, samo – on je samo čovek.” I to je ono što sam ja, samo vaš brat. Ovde sam da pokušam da vam pomognem.

218 No ja objavljujem! Koliko vas je čitalo moju knjigu i ostale stvari? Da li verujete da je to Istina? Ovo su poslednji dani. I neka nam sada Gospod Isus pomogne.

219 I ako će On doći večeras... I neka se niko od vas ne pomera. Samo ostanite u svojim sedištima tamo gde jeste, i verujte, a Gospod Isus će večeras doći i potvrditi te stvari koje je rekao, te stvari koje je On obećao. Ako će ih On potvrditi kao Istinu, hoćete li mu verovati? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Verujte!

220 Nebeski Oče, ja sam sada govorio o tebi, i šta si Ti bio, šta Ti jesi, hoćeš li samo doći na scenu. I ti ljudi koji sede tamo napolju u publici, potpuni su stranci, hoćeš li nam sebe obznaniti večeras, Gospode, da bi mi znali i prepoznali da su ti citati Pisma ispunjeni, da je “Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek”? Onda ako mi živimo u poslednjim danima, kao što je On rekao da će otkriti sebe u poslednjim danima, kao što je On to učinio kraj Sodome pre

205 Ja zahtevam svakog od njih. Možda neki hrišćanin, koji pokušava da ide kroz život i pokušava da bolje živi, svakog dana, i žele iskustvo boljeg hodanja, i oni su takođe podigli svoje ruke. Oče, ja se molim da ih Ti blagosloviš. Neka bi oni našli tu svedovoljnost večeras u Hristu, Reč načinjenu telom među nama. Daruj to Gospode. Ja ih predajem tebi, u Ime Gospoda Isusa Hrista. Amen.

206 Bog vas blagoslovio. I dok sedite u istinskoj tišini, vidite, samo trenutak; o Bože, pa ja sam već prebacio pet minuta preko svog vremena. Oprostite mi, nisam nameravao da govorim toliko dugo. Kažem vam; sačekajmo samo trenutak, i dajte mi samo još pet minuta ako želite.

207 Koliko vas zna šta je Bog bio? Mi znamo šta je njegova Biblija rekla da je On bio, a Biblija je rekla: “On je isti juče, danas i zauvek.” A Isus je rekao u Svetom Jovanu u 14.-oj glavi, u 12.-om stihu, rekao je: “Onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim i on će činiti.” Ne neka nazovi vera, već: “onaj koji veruje u Mene.” Da li je to istina braćo propovednici? To je istina. Koliko vas koji čitate Bibliju to zna? “Nebo i Zemlja će proći,” ali njegova Reč ne može izneveriti. On je to obećao.

208 Dakle, nema sumnje da među vama ima bolesnih ljudi. Ja vas uopšte ne poznajem. I da bih vam dokazao ono što sam malo pre govorio, kao što je Anđeo Gospodnji u danima koji su prošli, u danima koje su već za nama, Isus je rekao: “Kao što je bilo u vreme Lotovo, tako će biti i u dolasku Sina Čovečijeg.” Možete li videti o čemu sam govorio, o tim imenima i o svemu ostalom poziciono, Crkva se postavlja, možete li to videti? Siguran sam da vi čitate među redovima ono što ja nisam rekao, i da vidite šta sam hteo reći. Dakle, ako vi narode ovde koji ste unutra, koji ste bolesni i u potrebi, ja sam...

209 Kakvim poslom bih ja bio ovde? Zbog čega bih ja ovde stajao kao varalica? Ako sam ja to činio, onda je vreme za mene... Ja onda, onda ja ne želim živeti. Rađe bih umro. Rađe bih izašao napolje i radio bilo šta drugo nego da budem varalica. I šta bi mi Bog učinio? A ja ne znam da li ću preživeti noć, a niti vi to znate. Ali varalica, mi želimo biti... Kakve koristi od toga da se bude varalica, kada ne možete biti originalni? Ali, vidite li, to vam je toliko čudno.

210 Dakle, gledajte, ako ja tvrdim da se ovi citati Pisma moraju ispuniti, to što sam vam pročitao i pokazao vam u poslednje dve noći, šta je bio Isus, i šta je sada njegova Prisutnost! I da se On treba vratiti u poslednjim danima, mi to znamo, kroz ljudsko telo, i da sebe objavi na isti način. Mi svi to znamo. Da li smo toga svesni? Recite “amen” ako jeste. [Zajednica: “Amen.” – Urednik.] U redu. Dakle, za vašu utehu, ja vam kažem ovo u njegovo Ime: On je ovde, isti

morala se oprati pre nego se prinese; tako da je onda On bio kršten, Jovan je njega krstio, zato što: “Jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu.” Reč je došla proroku u vodu.

23 I onda kada je On bio kršten i dalje ljudi... I Sveti Duh je sišao dole, a nisu svi to videli. Jovan je to video.

24 Anđeo Gospodnji bi mogao biti upravo ovde večeras, i možda bi ga jedna osoba videla i niko drugi.

25 To Svetlo, ta Zvezda koja je prešla preko svake opservatorije, odakle su je mudraci pratili; a ni jedna opservatorija nije ništa o tome znala; niko je uopšte nije video osim tih mudraca, zato što je to bilo za njih da je vide. Oni su je videli. Njima je to bilo stvarno.

26 Kada je Svetlo, Vatreni Duh, oborio Pavla na putu za Damask, on je prepoznao da je bio u Božijoj Prisutnosti. Dakle, jedan Jevrej ne bi nikada nazvao niti jednog drugog duha “Gospode,” sem ako ne bi znao da je to bio isti Vatreni Stub, koji je vodio njegov narod iz pustinje. On je rekao: “Gospode, ko si Ti?”

“Savle, Savle, zašto me progoniš?” On je rekao: “Ja sam Isus.”

27 Isus je rekao: “Ja dolazim od Boga, i Bogu se vraćam.” On je bio ta Vatra koja je bila u gorećoj kupini, koja je vodila Mojsija kroz pustinju i On se vratio u to.

28 A sada, on je bio na putu za Damask, i bio je oboren dole. I svi ljudi koji su bili sa njim, nikada nisu videli taj Vatreni Stub. A Pavlu je to bilo toliko – toliko stvarno, da je oslepeo i morao je biti vođen ulicom zvana Ravna u Damasku. Bio je slep.

29 Ananija, jedan prorok tamo dole, video je to u viziji i otišao, i položio ruke na njega, i on je primio Svetog Duha, i krljušt je pala sa očiju i mogao je ponovo videti. Njemu je to bilo toliko stvarno da je oslepeo, no ipak niko od ostalih koji su tamo bili nije to prepoznao, nisu mogli to videti.

30 Tako je to i večeras! Postoji neko ko je tamo i može dovesti Boga na scenu, dok ostali o tome ništa neće znati. Prepoznati Boga!

31 A Isus, kada je On bio ovde na zemlji, i u celosti pokazao znak za koji je Biblija rekla da će ga pokazati, ali oni to nisu prepoznali, zato što to nije bilo prema njihovoj tradiciji. Jer u tom dobu On nije trebao doći i da učini ono što je Mojsije činio. On je trebao doći i biti rođen od device. A On, prema 5.-oj Mojsijevoj 18:15., trebao je biti prorok. I On je činio tačno ta dela i pokazivao te znake.

32 Jevreji su uvek tražili znake. Oni su bili učeni, da se nikada ne oslanjaju na intelektualne govore; Jevreji su znali bolje od toga. Grci su tako učili. Dakle, ne po intelektualnim govorima, već po znacima. “Pokaži nam znak.” Ti ljudi su jednom rekli: “Ravi, ili Učitelju, pokaži nam znak.” Oni su želeli to znati. A On im je već pokazao znak, a oni su želeli neki drugačiji znak, no On je mogao pokazati samo znak za to doba.

33 Tako On čini i danas, ovo izlivanje Svetog Duha je znak njegovog pojavljivanja u ovom dobu, kao što je On to obećao.

34 Oni su želeli znak, i On im je pokazao znak po Pismu, no oni su želeli drugačiji znak.

35 To je mesto na kome će se i danas tako mnogo ljudi zbuniti. Znete, Uznesenje bi se moglo desiti i pomislite samo na tugu toga! Da se vratim samo nazad do mesta gde je Isus...

36 Jovan poslao svoje učenike da vide Isusa, da li je On bio Mesija ili ne. Tog časa je On učinio mnoge stvari. Kada su se učenici vratili nazad, da kažu Jovanu šta su videli, Isus je rekao njima koji su tamo sedeli, rekao je: “Šta ste izašli da vidite u pustinji? Šta se otišli da vidite kada je Jovan propovedao? Da li ste izašli da vidite čoveka obučena u fine tkanine, i tako dalje, ili meke tkanine?” Rekao je: “Oni su... u kraljevim palatama. Oni sahranjuju mrtve, i ljube bebe, i venčavaju mlade i sve kao to. Oni ne znaju za držanje mača sa obe ruke.”

37 Rekao je: “Šta ste onda izašli da vidite, trsku ljuljanu od svakog vetra, nekoga, neku grupu koja će mu ponuditi malo više para i on će otići k njima umesto da se odazove Gospodnjem pozivu? Ne Jovan! Neko bi ga mogao zavlachiti okolo i reći: ‘Pa, mi ćemo ti dati više ako se ti odrekneš *ovoga* a prihvatiš *ovo*.’ Ne Jovan!” On je rekao: “Šta ste onda izašli da vidite, proroka?” Rekao je: “Kažem vam, ‘više nego proroka.’ I ako možete to primiti, to je onaj za koga je prorok rekao: ‘Gle, šaljem anđela svog pred svojim licem, koji će pripremiti put.’” A to je bio Malahija 3., gde je on to učinio.

38 Jednog dana učenici su ga pitali, rekli su: “Zašto književnici kažu da Ilija treba doći najpre?” Isus je rekao: “On je već došao a vi to niste znali,” i oni razumeše da je to bio Jovan krstitelj. Ti izabrani apostoli još uvek nisu mogli videti ko je on bio. To je bio Ilija.

Sada gledajte. Vi znate, da će dolazak Gospodnji biti jedan tajanstveni dolazak. On je rekao: “Dvoje će biti na postelji, i Ja ću uzeti jednog a jednog ostaviti,” to je gde je noć. “Dvoje u polju, uzeću jednog a jednog ostaviti.”

196 Vidite, a šta bi bilo da vi ne verujete? Zar to ne bi bilo tužno, videti nevernike u poziciji da su im srca toliko tvrda da uopšte ne mogu verovati, osuđeni, propali, izgubljeni, ne znaju ništa o tome, i ne znaju u koji čas bi smrt zakucala na vrata. Vi morate da odete odavde u večnost.

197 A Isus je rekao: “Ako se čovek nanovo ne rodi,” postane toliko hrišćanin kao što je ta srna majka, “nikada nećete videti Boga; vi ste gotovi, bez obzira u koliko ste se crkava priključili.” On je razgovarao sa religioznim vođom tog vremena, Nikodimom, osamdeset godina starim čovekom, i rekao mu je da mora biti rođen, da mora postati takva vrsta hrišćanina kao što je ta srna tamo bila majka.

198 Da li ima nekog tamo ko nije digao ruke, ko zaista poznaje Božiju Prisutnost, prepoznajete to i kažete: “Znam da grešim”? Kada shvatite da grešite, vi onda prepoznajete Božiju Prisutnost.

199 Ali kada ne znate da grešite, Biblija je rekla: “Ti si bedan.” U ovom dobu crkva će biti “bedna, jadna, siromašna, slepa, i gola, i to neće znati.”

200 Razmišljajte samo o čoveku ili ženi na ulici, jadan, slep, siromašan, bedan, i go, i vi biste im mogli reći da su goli, a oni vas ne bi slušali, ali šta ako su goli a oni to ne veruju? Kakvo bi to bilo mentalno stanje!

201 Dakle, takvo je sada duhovno stanje. Ljudi su duhovno slepi, bedni, jadni, goli pred Bogom; grešnici pokušavaju da se sakriju iza smokvinog lišća neke denominacije, i to ne znaju.

202 Hoćete li podići ruke, još neko? Bog vas blagoslovio. Tako je. Gospod vas blagoslovio. Pre nego što vi... Možda ste vi ovde stranac i nikada niste videli Boga kako čini neku stvar. Ali pre nego što vidite ma šta, vi i dalje recite: “Ja ću to prihvatiti na temelju Reči. Znam da je veći od Solomona ovde; veliki Sveti Duh Božiji je prisutan. Ja to osećam. Ja to verujem. Ja podižem svoje ruke. Ja sam grešnik; moliću za spasenje.”

203 Nebeski Oče, blagoslovi ove koji su podigli ruke. Molimo se da tvoja milost bude darovana onima koji su – su grešnici. Možda pripadaju crkvi. A to još uvek ne znači da oni nisu grešnici. I oni su podigli ruke, oni žele biti spašeni. Gospode, bilo je nešto pored njih. Oni su prepoznali tamo Svetog Duha. I oni prepoznaju da je to bio Bog, i da im je govorio, da oni – oni nisu imali to iskustvo koje bi trebali imati, i oni su podigli svoje ruke.

204 Ti si rekao: “Onaj ko dođe k Meni, Ja ga ni na koji način neću odbaciti.” I ja znam da je to istina. Ti si rekao, u Svetom Jovanu 5:24: “Onaj koji čuje moje Reči i veruje u Onoga koji me je poslao, ima Večni Život; i neće doći na sud, već je prešao iz smrti u život. Onaj koji dolazi k Meni, Ja ću mu dati Večni Život, podići ću ga u poslednji dan.” To su tvoja obećanja Oče.

zrnom stoosamdeseticom, pečurkastim zrnom. I pomislio sam: “Kako možeš to učiniti Burt? Kako možeš biti toliko zao, da pozoveš odande majku laneta, i onda da joj razneseš srce, a ona pokušava da pronađe svoje mladunče? Kako možeš biti toliko brutalan da učiniš tako nešto?” Tako sam razmišljao. I video sam ga kako zaleže.

189 I nisam mogao, nisam mogao to gledati. Bilo je to upravo previše. Pretpostavljam da sam kukavica. Upravo sam okrenuo leđa, i pomislio sam: “Bože, kako on to može učiniti? Kako ljudsko biće može biti toliko podmuklo, da bi učinilo tako nešto, upravo da raznese to verno majčinsko srce?”

190 Dakle, ona nije pokušavala da glumi. Ona nije od toga pravila predstavu. Bila je majka. Ona je videla lovca kada je usmerio tu pušku, ali da li je pobjegla? Ne, gospodine. Njena beba je bila u nevolji, i ona je pokušavala da pronađe svoju bebu.

191 I ja sam okrenuo svoja leđa, pošto sam rekao, rekao sam: “Gospode Bože, kako on to može učiniti?” Ja sam obratio pažnju, čeka sam, i čeka sam; a puška nije opalila.

192 I ja sam se okrenuo i pogledao, a puška se spuštala nadole ovako. Nije više mogao da je drži. Okrenuo se, a te velike gušterske oči su se promenile, i tekle su mu suze niz obraze. On je bacio pušku na nasip i rekao: “Bili, dosta mi je toga. Vodi me ka tom Isusu o kome govoriš.”

193 Upravo na tom snežnom nasipu obratio sam ga Hristu. Zašto? Video je nešto što je stvarno, video je nešto originalno. “Ako oni budu ćutali, stene će povikati.” Ta majka nije stavila ništa veštačko na sebe. Ona je bila prava majka. Nije važno ako je to bila i smrt, ili šta god da je to bilo, ona je stajala pravo u lice smrti, znajući da će joj metak svakog trenutka razneti srce, ali ona je tražila bebu.

194 Oh, ako bismo mi mogli biti toliko hrišćani kao što je ta srna bila majka! Zašto? Ona je bila rođena kao majka, bila je rođena da bude majka. Rođeni smo da verujemo Božiju Reč. Rođeni smo da verujemo Isusu Hristu.

Pognimo svoje glave.

195 Koliko vas upravo sada ima ovde, koji bi sa podignutom rukom rekli: “Brate Branham, zaista bih voleo da budem takav hrišćanin, kao što je ta mala srna bila majka. Želim da mi srce bude toliko puno Hrista da mogu stati u lice bilo čemu i da budem pravi hrišćanin, upravo toliko kao što je ta srna bila majka. Želim imati takvo iskustvo”? Hoćete li podići ruke? Bog vas blagoslovio. To je lepo. Bog vas blagoslovio. Toliko vas ima svuda. Toliko sam zahvalan da vi još uvek imate dovoljno nečega u sebi što će vas navesti da verujete.

40 Znae, ima puno ljudi koji nestaju svakog dana sa lica zemlje, koje niko ne može nabrojati. U jednom od ovih dana možda će ljudi reći: “Hoćeš reći da su Velike Nevolje i te stvari sada na nama? Pa, mislio sam da crkva treba da ide pre nevolja.” Oni ne uviđaju i ne razumeju da se uznesenje može desiti i da oni o tome ništa ne znaju, to je tajni odlazak Crkve.

41 I mislite samo, ljudi će nastaviti propovedati, govoreći da veruju i da će biti spašeni, i umnožavajući crkveno članstvo, i graditi crkve, i postupati baš kao što su činili i u Nojevim danima, i tako dalje, i neće znati; a Uznesenje je već prošlo: “već se desilo a vi to niste znali.” Ima na stotine ljudi koji nestaju sa zemlje a ljudi uopšte ne znaju kuda su otišli, oni nemaju izveštaj o tome; neko je negde krenuo i više nikada za njega nisu čuli. A to bi moglo biti Uznesenje.

42 Kažem vam prijatelji, samo zato što smo crkveni članovi, ili nešto tome slično, to nam ne pomaže baš puno. Bolje da naučete ratnu opremu. Bolje da uzmete tu celu Reč Božiju i da se toga držite, i da prestanete sa tim holivudskim ponašanjem. To je ušlo pravo u crkvu i to je sramota. No Holivud svetluca, samo daje blistavo svetlo, a današnja crkva pokušava da se poredi sa Holivudom. Hrist nije u Holivudu. Hrist je u pojedincu. Holivud svetluca ili... Holivud blešti, dok Evanđelje odsijava poniznošću. Bog nije u tim veličanstvenim lepim ukrašenim mestima i u svim tim stvarima koje mi vidimo. On dolazi u poniznosti, u obliku krotkosti, i blagosti i prolazi tuda.

43 Ako ste upoznati sa Reči, videćete to. Onaj koji ima oko, da čuje: “neka čuje šta Duh govori crkvama,” vidite li sada, dakle danas, što je bilo potvrđeno.

44 On je sebe jasno učinio prepoznatljivim vernicima tog dana, onima koji su to tražili. Pogledajte Petra i Andriju. Pogledajte Natanaila, nije bilo sumnje u njegovom umu. Pogledajte na ženu kraj studenca, nije bilo sumnje što se toga tiče.

45 Ali ti fariseji, nekoliko dana ranije gde se nalazi sada večeras naš tekst, videli su ga kako to čini, i onda ga nazvali: “Velzevulom, đavolom.” Dela su bila pokazana. Morali su dati odgovor svojim zajednicama, tako da su oni jedino to mogli nazvati “zao duh.” Velzevul je bio đavo, nešto kao pogađač sreće ili slično. I svako zna da je pogađanje sreće od đavola. I oni su to poredili, kada je tamo bila Reč koja je poznavala tajne srca, i dokazivala da je On bio taj Prorok, koji je trebao da se pojavi u tom danu, Prorok – Otkupitelj; a kada je On to učinio, crkva tog dana ga je proglasila: “Velzevulom.”

46 Da li vidite šta su oni bili? On je rekao: “Vi ste slepci, koji vode slepe.” Oni nisu želeli ući unutra, a niti su dopuštali onima koji su bili pod njima da uđu.

47 Ono što mi želimo danas da učinimo je da otkrijemo Istinu. Mi moramo saznati Istinu. Da li je On isti? Da li je On ovde da ispuni ono što je On obećao da će ispuniti? Pretražite Pisma da bi otkrili šta On treba da čini u ovom danu.

48 To je razlog što Džon Vesli... ustvari Martin Luter nije mogao da sledi Veslijevu Poruku; oni su to organizovali, to je dokle je to moglo ići. Došao je Luter, iz Katoličke crkve, i oni... On je za njih bio čaknut; ali on je imao poruku opravdanja, jer to je bila Božija Reč, obećanje. Onda su oni, nakon njegove smrti, organizovali Luteransku organizaciju. Šta se onda desilo? To je ponovo postalo skroz stisnuto.

49 I prema Pismu trebalo je da se pojavi jedno drugo crkveno doba, i kada se pojavilo, nastupilo je Filadelfijsko Crkveno Doba sa Džonom Veslijem. I šta se desilo? Neprekidno je išlo prema zapadu. I kada se to desilo, tamo je bilo crkveno doba, i pojavio se Džon Vesli, ali Luter to nije mogao primiti, zato što su se oni već organizovali oko opravdanja. On nije mogao prihvatiti posvećenje.

50 A onda kada su se Veslijanci organizovali na način na koji jesu, i kada su male grančice uvenule, pojavio se Pentekostalna Poruka obnove darova; niko se od njih nije mogao pomeriti, već su bili organizovani.

51 Dakle, tužan deo toga je što se i Pentekost organizovao.

52 Pogledajte na dan u kojem mi živimo, šta je obećano za ovaj dan. Gde smo mi? Mi smo se pokrenuli prema gore. Vatrene Stub se kretao, a deca Izraelova su se kretala za Vatrenim Stubom ili su se vratili u Egipat. Mi se moramo kretati sa Reči.

53 I danas smo se toliko ulenjili, crkva je postala toliko svetovna i toliko ravnodušna, i njihovi umovi su toliko smučeni televizijom i sa serijom *Mi Volimo Suzi*, i sa nekim od tih stvari i ostajemo kod kuće. To pokazuje gde su ljudska srca. Možete im reći da su te stvari loše a oni misle da ste vi ludi. Šta je to? “Ljubitelji zadovoljstva više nego ljubitelji Boga.” Vidite?

54 Oh, najveće zadovoljstvo za koje znam, je moliti se dok ne shvatim da sam u Božijem Prisustvu i to prepoznati. Mislim da bi to trebalo biti uzbuđenje crkve, Prisustvo Svetog Duha; videći da Bog koji je dao obećanje, da je među nama, osetiti njegovu Prisutnost, i videti njegovu Reč i videti to potvrđeno. To bi trebalo doneti veru, da hromi hodaju, da slepi vide, da gluvi čuju, nemi da govore.

petnaest centimetara, dobro vreme za praćenje tragova; a nije se video čak nijedan trag.

Rekao je: “Pa šta misliš Bili?”

181 Rekao sam: “Ti si ih sve poplašio odavde, sa tim starim mitraljezom iz kojeg pucaš.”

182 I tako smo nastavili dalje. Nakon izvesnog vremena, oko jedanaest sati, uvek smo nosili sa sobom jednu od tih malih termos flašica punih tople čokolade. To je ako se povredite, ili nešto drugo, to je stimulacija i sendvič. Tako da je to bilo oko jedanaest ili jedanaest i trideset, pretpostavljam, došli smo do jedne čistine veličine otprilike ove arene ovde, ili ove zgrade i nije bilo drveća. Tako da je on seo, naslonio svoj pušku na drvo i pružio ruku unazad. A ja sam mislio da se on okrenuo nazad da bi uzeo svoj – da uzme svoj termos. Pomislio sam: “Pa, ješćemo.”

183 Obično se popnemo na vrh planine i jedemo, i jedan je išao jednim putem a drugi drugim, pa se vratimo. I mi poznajemo taj put okolo veoma dobro. I ako ulovimo srnu, mi je okačimo i onda znamo, idemo i pomažemo jedan drugome da ih donesemo. I tako ja sam mislio da će on uzeti i pojesti svoj ručak, i da ćemo se razdvojiti, zato što smo skoro bili gore do šume. Tako ja...

184 Pružio je ruku nazad. I ja sam pomislio da uzima svoj termos da bi pio svoju čokoladu, i počeo sam to vaditi ovako nekako. A on je izvukao tu malu pištaljku iz džepa i on je veoma jako zaduvala u nju. I ponovo pogledao na mene sa tim gušterskim očima, i dunuo u pištaljku. I kada je to učinio, upravo toliko daleko kao od ove zgrade preko, pojavila se velika lepa srna.

185 Dakle, ako možda neke od naših sestara to ne zna, srna je majka lanetu. I vidite, ta pištaljka je bila mladunče, i ono je plakalo, i ta velika srna se pojavila. I bilo je tačno jedanaest sati toga dana, i svako ko lovi srne zna da je to loše vreme. One onda spavaju.

186 Ona je izašla napolje i pogledala okolo. Mogao sam je videti veoma jasno. On me je pogledao, i ponovo je dunuo. I umesto da je pobegla, ona je izašla pravo na čistinu.

187 Dakle, to je neuobičajeno. One to neće činiti. Svaki lovac to zna. I one neće – one to neće učiniti. No ona je tamo izašla pravo napolje. Zašto? Ona je bila majka; a to je bilo mladunče. To je bilo, vidite, njoj je urođeno da bude majka, a to je mladunče.

188 A Burt je pogledao dole, povukao je zatvarač unazad i spustio ga dole na toj puški 30-0-6. A on je bio strašan strelac. Video sam ga kako se spušta dole ovako nekako, i znao sam da će razneti njeno verno srce kroz obe strane, sa

učini istu stvar, činiti znanim, objavljevati. Mi smo u Božijoj Prisutnosti, i to ne prepoznamo.

175 Podseća me na jednu malu priču. Možda sam vam to već jednom ispričao, ne znam. Upravo sada je prikladna. Kao što svi to znate, ja lovim krupnu divljač. I bio sam gore u severnim šumama, često odlazim tamo u lov. I imao sam jednog prijatelja tamo gore po imenu Burt Caul. On je bio dobar lovac, poluindijanac. Nikada se nisam morao brinuti za njega, da će se možda izgubiti. I stvarno smo bili prijatelji, ali to je bio najzloćudniji čovek u srcu, koga sam ikad video. Jednostavno kao da uopšte nije imao srca. Ubijao bi malu lanad (to su male srne bebice), samo da bi mene naveo da se loše osećam. I on bi rekao: “O, vi propovednici, vi ste kukavice. Bili, bio bi dobar lovac da nisi propovednik.” Rekao je: “Ti si previše kukavica.”

Rekao sam: “Burt, to nije kukavičluk.”

176 Dakle, u redu je ubiti srnu ako zakon tako kaže. Abraham je zaklao tele i nahranio Boga. Nije u pitanju njena veličina ili pol.

177 Ali, biti samo zao po tom pitanju, i on bi samo pobio tu lanad i samo se smejao, smejao se jer sam se ja loše osećao zbog toga. Dakle, sada, on – on je to činio.

178 I jedne godine sam otišao tamo gore. On je izumeo za sebe jednu malu pištaljku u koju bi mogao dunuti i da zvuči kao malo lane, kako ono doziva, znate već, svoju mamu. I tako on je rekao: “Zdravo Bili, pre nego jutros krenemo,” rekao je: “želim ti pokazati nešto što sam nabavio.” I on je to meni pokazao.

Rekao sam: “Burt, nećeš valjda koristiti nešto kao što je to.”

179 On je rekao: “O, nabavi i ti sebi jednu.” A momak je imao oči poput guštera, znate već, kao neke od žena koje farbaju oči, znate kako već, na taj način. Znate već, pogledao je na mene sa tim očima gušterskog izgleda, i skoro me je uplašio.

I – i ja sam rekao: “Burt, nemoj to činiti.”

Rekao je: “O, vi propovednici kukavičkih srca!”

180 Tako mi – bili smo... Malo sam kasnije ustao tog dana. I te severne belorepe... Vaši hibridni jelen kojeg imate ovde, on će doći pravo do vas, ali nijedan od tih tamo. I kada god bi on zapucao, on je jedan... Govorite o Houdiniju kao odbeglom umetniku, on je amater za njih. Tako da je bilo kasno a oni su već pucali na njih. A te srne su se skrivale, hranile su se noću po mesečini, i odmarale se preko dana. Mi smo išli skroz gore do Džeferson Notča, pa preko planine Vašington. Na zemlji je bio snežni pokrivač od oko

55 Bio sam u Južnoj Africi, gde sam imao nekih dvesta hiljada ljudi na Durbanskom trkalištu, i kada su videli da se to desilo samo jednom, nakon što sam im to objasnio, samo u jednom blagom obliku; i kada su videli da se desila samo jedna stvar, kada se otkrila, odjednom je dvadeset pet hiljada ljudi bilo isceljeno. Napunili su sedam teretnih kola, dugačka kao *odavde dovde*, sa šest ili osam točkova, i vukli ih punih štaka i ostalih stvari. Pagani, koji čak nisu znali šta je desna a šta leva ruka.

56 A sutradan, gospodin Sidni Smit, gradonačelnik Durbanda, nazvao me je i rekao: “Idi do svog prozora, tamo prema Indijskom Okeanu, videćeš nešto što nikada nisi video.” I tamo je bila policijska pratnja, koja je išla prema dole sa tih sedam natovarenih velikih teretnih kola, sa stotinama ljudi koji su išli iza toga, koji su samo dan ranije bili na štakama i posteljama i raznim pomagalicama, pevali su: “Samo veruj jer sve je moguće.” Samo nedelju dana ranije, bili su u ratu jedni sa drugima, u urođeničkim ratovima. A tamo su išli ruku pod ruku jedni sa drugima.

57 Zašto? Oni su prepoznali da se Bog Neba pojavio pred njima u obliku njegove Reči. A mi intelektualni Amerikanci smo užogljani. Oni će ustati na dan Suda i osuditi ovu generaciju, zbog onoga što smo mi videli.

58 To me podseća na jednu ženu u Lojevilu u Kentakiju, ne tako davno, imala je malu bebu i muvala se okolo u prodavnici *Sve Za Deset Centi*. I ona je činila razne stvari, pokušavajući da skrene pažnju na to, a mala beba je i dalje buljila negde. I onda je konačno uzela jedno malo zvonce, bilo šta što bi moglo privući pažnju jednog mališana tog uzrasta. I ona je drmala zvonce, a mališan je samo i dalje buljio negde. I ona je počela da plače, i pala preko njega, a neki ljudi su došli da joj pomognu. Rekla je: “O, ne, ne može biti. Ne može biti!”

Pitali su: “U čemu je stvar?”

Rekla je: “Lekar je rekao da je bebi bolje.”

Pitali su: “Gospodo, šta je sa bebom?”

59 Rekla je: “Pa, imala je napad bolesti pre šest meseci, od kojeg samo sedi i bulji. Bez obzira šta je u pitanju, što bi trebalo da privuče bebinu pažnju; to joj neće privući pažnju i ona samo sedi i bulji. Doktor mi je rekao da misli da joj je bolje. I ja sam je dovela ovamo da bi uzeli neku stvarčicu, koja bi trebala da privuče pažnju deteta a ništa se ne dešava. Ona i dalje sedi i bulji.”

60 Takva postaje i crkva! Bog je pred njima prodrmano svako obećanje u Bibliji. A mi i dalje sedimo i buljimo, gledamo: “Šta? Pokaži mi znak, hoćeš li?” I to se stalno dešava sve vreme oko nas. Kada dolazi Božija Prisutnost, ona bi trebala da nas prosvetli. Kada je Bog nešto obećao, On onda stoji pored tog obećanja. Da, gospodine.

61 Nakon što je Isus toliko dokazao svoj Mesijanski znak, da je On bio taj Mesija, ipak, uprkos svemu tome: “Pokaži nam znak.” Vidite, oni to nisu prepoznali, oni su buljili pravo pred sebe. Nije bilo ničega u njima da veruju.

62 “Vi,” kao što je moja stara južnjačka majka govorila: “Ne možete dobiti krv iz repe, jer u njoj nje nema.”

63 Oni ga i dalje ne prepoznaju, toliko su bili zaslepljeni svojim veroispovestima i-i tako dalje, koje su imali u tom danu. Oni nikada nisu znali za obećanje Pisma, zato što su to prekrile veroispovesti. Njihove veroispovesti i tradicije tog vremena su prekrile obećanje iz Pisma. Da su bili učeni prema Pismu, znali bi da je trebao postojati znak koji će slediti Mesiju!

64 Koliko vas veruju da je On došao sa ispravnim znakom? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Naravno, da On jeste. On je došao prema obećanju. No oni su bili učeni po veroispovestima: “Mi verujemo u *to*, i mi verujemo o *ono*.” Svi oni su verovali u Boga. Svi oni...

65 Danas, posebno mi Amerikanci, mislimo da ćemo se izgovoriti zato što gradimo crkve i što imamo fine pastire i ostale stvari. Zapamtite, da je to bilo tako, onda bi Bog bio nepravedan ako bi nas uveo na taj način unutra; jer Kajin i Avelj, dva prva štovaoca izvan Edena, sagradili su oltar Gospodu, oboje su prineli žrtve, oboje su ponudili darove, oboje su se molili, ali jedan je bio ispravan a drugi pogrešan. Obratite pažnju, mi moramo imati Istinu, a Istina je uvek Božija Reč. Dakle, isto je i danas, ljudi su postali toliko zaslepljeni. Oni kažu...

Kad upitam: “Da li ste vi hrišćanin?”

66 “Oh, pa ja pripadam određenoj grupi.” Vidite, to nema s time nikakve veze. Ja nemam ništa protiv toga, ali to nije ono što vam pokušavam reći. Pripadajte crkvi kojoj god želite. Vaš žig ne čini razliku.

67 Kao što sam jutros govorio pastiru. Gore u Koloradu obično sam gonio stoku, i tako to. I obično bih sedeo tamo sa nogom preko sedla, *ovako* nekako. I Trobulsom Herford River udruženje je napasalo stoku u Trobulsom River Dolini. I onda vi stignete posred doline i imate jedno račvanje na istok i zapad. Sva stoka *odavde* gore iz udruženja, napasa se na zapadnoj strani; a grupa s kojom sam ja bio, napasala je na istočnoj strani. A onda su morali podići ograde da bi sprečili stoku da ulaze na privatna imanja, i gore u planine tokom leta.

68 I opkolili bi stoku, sa četiri do pet različito žigosanih vrsta, čak osam do deset različito žigosanih, pa gonili na reku. Skupili bi našu stoku na proleće i odveli bi ih tamo gore. A ja bih sedeo tamo prebacivši svoju nogu preko roga

gledala, i ona je videla kako svako odlazi na podijum. Videla je da je rasuđivanje tajni srca bilo savršeno.

168 Konačno, recimo na primer da je njena molitvena kartica bila prozvana, što verovatno nije bilo tako, ali došlo je njeno vreme da stane pred Solomona. A Biblija je rekla, da kada je ona došla i stala pred Solomona, da je Bog dopustio da Solomon zna sve njene tajne. Nije bilo ničega skrivenog. I onda je čudo bilo učinjeno na njoj.

169 Onda se okrenula ka slušateljstvu i rekla: “Sve što sam čula je istina, i to je čak i veće nego što sam ja o tome čula.” Vidite? Oh, nije više ostalo života u njoj, izgubila je dah, jer ovde je bio čovek koji je nije poznao, jedan stranac, i otkrio joj je stvari koje je ona želela znati.

170 O, i Isus tamo stoji, što je bilo više nego Solomon! On je bio Punina Božanstva u telu. On je bio devičanski rođen Božiji Sin. On se obukao u njega, i lično Jehova je bio objavljen u telu. I ovde je On stajao u punini, a oni su rekli da mu ne žele verovati, još većem rasuđivanju tajni srca. Vidite, On je bio Solomon plus David, plus svi ostali su bili u njemu. Svi proroci su bili skupljeni u njemu, veći nego Solomun.

171 I čak i tada u tim danima, On je rekao: “Ako govorite te reči protiv mene, Ja ću vam oprostiti. Ali kada dođe Sveti Duh, to će biti veće nego što je to sada, i biće veća osuda.”

172 A danas mi stojimo ovde i gledamo tog istog Boga kako čini istu stvar! Verujem da će ona ustati u dan Suda i da će osuditi ovu generaciju, jer se ona pokajala i verovala u poruku koju je propovedao Solomon i verovala Bogu. Ona je videla nešto što je stvarno.

173 Zna li u čemu je danas nevolja? Postoje ljudi, mnogi ljudi, ljudi koji samo pripadaju nečemu i samo odlaze u crkvu i imaju veroispovest. Vidite, oni su videli toliko falsifikata, toliko samo nekih statuta i previše lepih velikih zgrada. I – i, mi, da se ne bi – da se nikada tako ne razgoropadimo. Vidite, Bog ne prebiva u velikim zgradama; On prebiva u vašem srcu. Vidite, Bog ne prebiva u intelektualnom obrazovanju; On je daleko od toga. On prebiva u poniznosti, u vašem srcu.

174 On prebiva u svojoj Reči, i njegova Reč dolazi u vaše srce i izgovara sama sebe, i objavljuje se. On tumači svoju sopstvenu Reč kroz vas. On pokušava da nađe nekoga nad kim bi mogao da preuzme kontrolu, da bi pokazao da je On još uvek Bog. Vidite? I On jeste, On će to učiniti ako samo bude mogao zadobiti nekoga kroz koga može da govori. Ako može zadobiti neku drugu ženu sa tečenjem krvi, On još uvek može reći istu stvar. On još uvek može da

je to istina, ja ću to podržati. Ako to nije istina, onda mogu vratiti novac nazad.”

159 Ta žena bi mogla učiti pentekostalce. Da, sigurno. Podržavaju stvari tamo napolju koje ismejavaju Božansko isceljenje, a ipak podržavate radio programe umesto svoje vlastite crkve, tako je, i ismejavaju i rugaju se samim stvarima koje vi verujete.

160 No ona je rekla: “Ja ću to sve poneti. I ako to nije ispravna stvar, mogu ga vratiti nazad.”

161 Dakle, upamtite, sa svim tim bogatstvom tamo, na tim kamilama... I setite se, da su brzi jahači, Ismailci, bili pustinjski pljačkaši tamo u pustinji. Kako bi to za njih bilo lako da se obruše na taj plen, i, pa sigurno, oni bi pobili tih par Evnuha koji su bili sa njom i uzeli novac i otišli.

162 Ali ima nečega u tome, kada ste stvarno odlučni, i kad Bog otkriva sebe i vi ste odlučni da vidite Hrista, onda nema opasnosti pred vama. Vi čak i ne obraćate pažnju. Lekari kažu da ćete umreti; vi to čak i ne primetite. Kada se vi probijate, vi znate da tamo postoji nešto.

163 Nešto dole u srcu, što gori, veru u tog Boga. [Prazno mesto na kaseti – Urednik.] ...tri meseca da se putuje kroz pustinju Saharu. Ne u Kadilaku sa klima uređajem. Ne, ne. Trebalo joj je tri meseca kroz pustinju Saharu, možda je putovala noću, čitajući svitke u oazama preko dana, dok nije stigla.

164 Dakle, nije ni čudo što je Isus rekao da će ona ustati u poslednjim danima i osuditi ovu generaciju, jer neki od njih ne žele da pređu ni preko ulice; a veći od Solomona je ovde, sam Sveti Duh. Vidite? Nije ni čudo da će ustati u poslednjim danima i osuditi tu generaciju!

165 Gledajte, ona je konačno stigla. Ona nije došla kao mnogi ljudi, neki ljudi dolaze na neke čudne skupove. Ona je došla i uzela svoje kamile i otišla u dvorište, podigla je šatore, i ostaće tamo dok se ne uveri.

166 Većina ljudi će doći, sedeće možda pet minuta, možda dvadeset pet. I čim evanđelista ili neko drugi kaže nešto što je suprotno onome što ona misli da njena veroispovest kaže, ili njen, njen kredo, odmah izlaze napolje. Vidite, čak nemaju ni pristojno ponašanje. Nije ni čudo da će ona osuditi ovu generaciju; ona će ostati dok ne bude uverena.

167 Mogu zamisliti prvu službu tog jutra, kada su zatrubele sve trube i pastir Solomon je izašao napolje. Ona je možda sedela skroz nazad pozadi. Rekla je: “Sada ću sama da se uverim. Znam šta bi Jehova trebao biti. Ljudi mogu tvrditi šta hoće, ali ja ću to otkriti.” Tako da je ona sedela tamo tog dana i

sedla, nakon što smo skupili svu stoku, a bila je sva žigosana i sve ostalo, i vraćali smo ih nazad na pašu.

69 A rendžer je tamo stajao. On bi ih prebrojavao dok bi stoka prolazila. I primetio sam da je bilo svakojakih žigova. Gospodin Grimes je imao Dijamatsku Šipku, a upravo iznad nas imali su Ćureću Prugu, a mi smo imali Strari Trokraki, tako da je tamo prolazila stoka sa različitim žigovima. Ali rendžer nije obraćao pažnju na žig. On je gledao na krvnu etiketu na uhu. Nije bilo niti jednog grla koje je moglo ići na pašu, da se drži udruženja uzgajivača, morala je njihova stoka da bude čistokrvna i ništa nije moglo ući tamo već samo čistokrvna grla. Morala je biti metalna etiketa na uhu, kao krvna oznaka.

70 To je ono što će biti i na Sudu. On me neće pitati da li sam ja metodista, baptista ili prezbiter. Kakvu oznaku imam na sebi, to mu ništa neće značiti. Nema ničega sem nanovorođenog, kroz Krv rođenog hrišćanina, od Krvi Isusa Hrista, to je ono što će ući unutra. Ništa manje od toga neće ući. Dakle, to moramo zapamtiti, upamtite to.

71 Dakle, kada On nije prepoznat, njegova sila je sv-... nije uvek otkrivena, kada On nije prepoznat. Bez obzira koliko Bog stoji prisutan, vi to morate verovati. To je sve.

72 Kao ta žena što je imala tečenje krvi. Svi ti ljudi su prolazili pored, i svi su oni tamo stajali govoreći: “Eno ide Učitelj. To je momak koji tvrdi da je prorok. To je taj fanatik,” i sve stvari kao što su te.

73 Ali šta se desilo? Ova mala žena je imala tečenje krvi i ona je čula o njemu. I kada je došla tamo dole, bez obzira šta je bilo ko rekao, ona je prepoznala ko je On bio. I rekla je: “Ako bih samo dodirnula njegove haljine!” Vidite?

74 I kada je ta originalna vera u Boga postala za nju stvarna, šta je ona oslobodila? To je oslobodilo njegovu silu da je isceli. To je njega dotaklo na jedan takav način, On se okrenuo, i rekao šta je bio njen problem i rekao: “Tvoja vera te je spasila.” Šta je to učinilo? Vera!

75 A drugi koji su tamo stajali, mogli su biti i bolesniji od nje, ali, (Da li vidite?) ona je prepoznala njegovu Prisutnost. Ona je znala da je to bila njena prilika.

76 Ako bi to samo mogli večeras učiniti, narode! Ako bismo samo to mogli shvatiti da nam se On pojavio na ovim skupovima, sa jednom svrhom, da bi nam se oslobodile naše želje koje imamo u njemu, za nas. Ali mi moramo prepoznati njegovu Prisutnost. Dakle, kako ćete prepoznati njegovu Prisutnost? Kada je obećana Reč za ovo doba manifestovana, ne obećana Reč Mojsijevog doba ili ma kog drugog doba. Već to obećanje Reči za ovo doba!

77 Dakle, vidimo da je On nastavio dalje. A Jair, mali prijatelj, tamo gore sa mrtvom ćerkom, ona – on je verovao da je istina ono što je On rekao. Setite se sada, da je on bio sveštenik, i bilo mu je zabranjeno, jer je striktno bilo rečeno: “Svako ko se bude s njim udružio biće izopšten iz Sinagoge.” Dakle, bez obzira hoće li on biti izbačen ili ne, on je bio zadovoljan s tim da je Bog bio prisutan u Hristu, a to je bila Reč. I šta je to učinilo? To je na njega oslobodilo silu Uskrsnuća, koja je bila u njemu; amen, podigla je devojčicu koja je bila mrtva, i tamo ležala, zato što je on prepoznao da je Bog bio u Hristu, i da je njegova Prisutnost bila u njegovoj kući.

78 Ali u gradu gde je On odrastao, bila je ta ista Sila u njemu, u gradu gde je odrastao, ali oni ga nisu uopšte prepoznali. Njegova Prisutnost njima nije ništa značila; možda je neki fanatik: “Pa gde su te stvari? Rekli su mi da ti činiš *tako-i-tako*. Hajde da vidim kako ti to ovde činiš.”

79 Zar niste to već čuli? “Ako tamo... Vi gomilo pentekostalaca, i vi ljudi što verujete u Božansko isceljenje? Ovde je *taj-i-taj*, hajde da vidim kako ćeš ga isceliti?”

80 To je isti stari đavo, isti onaj koji je rekao: “Ako si ti Sin Božiji, zapovedi da ovo kamenje hlebovi postanu.”

81 Isti stari đavo, kada su mu prekrili oči, udarali su ga po glavi sa štapom, i rekli su: “Sada,” predavali su štap jedan drugom i rekli: “reci nam ko te je udario i verovaćemo ti da si prorok.” On nije nikad. On nije ni pred kim izigravao klovna. Da.

82 Isti onaj, kada je On bio na krstu, rekao je: “Ako si ti Sin Božiji, siđi sa krsta i dokaži da si Sin Božiji.” On je to mogao učiniti.

83 Oni su mu odali najveću počast, koju je On ikada tamo imao, ali oni to nisu znali. Oni su rekli: “Druge je spašavao; a Sebe ne može da spasi.” Da je On spasao sebe, onda ne bi mogao spasiti druge. On je predao sebe tako da je On mogao spasiti druge. Vidite, oni nisu prepoznali Božiju Prisutnost. To je sve.

84 Dakle, to je oslobodilo isceliteljsku silu i šta? To će osloboditi silu da vam se otvore oči i prepoznate njega, ili da zaslepi vaše oči tako da ga vi nikada nećete prepoznati. Ono što je jednima otvorilo oči, zatvorilo je oči neverniku.

85 Ali u tom gradu, oni nisu imali poverenje u njega. U Farisejevoj kući, on ga je pozvao unutra; kod Simona Fariseja, i on je pripremio veliku večeru, a Farisej je želeo njima dokazati da On nije prorok. Tako da je on bio tamo nazad i nazdravljao sa svojim čašama i peharima, i sa svim lepim mirisima u svojoj kući.

149 “Dakle, dete moje, nije valjda da želiš da se pomešaš sa tim... Osim toga, mi ne saradujemo u tom probuđenju, tako da ne možeš ići. Vidiš, to je samo gomila gluposti. Nema ničega u tome. Ti ljudi tvrde da su prošli kroz Crveno more, i da su učinili sve *to* i *ono*. Nema ničega u tome. Da postoji neki takav događaj, to bi bilo upravo ovde u našoj crkvi.” Mi još uvek imamo pagane.

150 I tako, vidimo da je ona počela da žudi. Rekla je: “Dakle, vidi,” rekla je: “oni su mi rekli da je njihov Bog tamo gore, pretstavljen u ljudskom biću, i da je njegova mudrost veća od ma čega. Njegova rasuđivanja tajni srca su predivna.”

“O, nema ničega u tome.”

Rekla je: “Ali ja – ja bih mogla...”

151 “Pa vidi, ti si kraljica, ne možeš se udružiti sa jednom takvom grupom ljudi. To je... Ne možeš to učiniti. Ta grupa ljudi je poznata po celom svetu kao religiozni fanatici. Ne možeš to učiniti.”

152 Ali, vidite, kada Bog počne da se bavi sa ljudskim srcem, ništa to ne može zaustaviti. Muž, žena, deca, pastir, ništa drugo to neće zaustaviti kada je osoba zaista gladna Boga. Oni će svakako ići. Tako da se ona pripremila da bude spremna.

153 Pa, rekao je: “Pa, daću ti samo... Moraću da te isključim iz zajedništva.”

154 “Pa, možeš to učiniti. Ja ću svakako ići. Ići ću sama da se o svemu tome uverim i da vidim.”

155 Ona je sakupila svitke i čitala je šta bi Jehova trebao biti, o njegovim prorocima i šta oni moraju činiti, kako će Reč Božija postati objavljena, i kako će to poznavati te stvari kada to bude pretstavljeno, uvijeno u veo ljudskog tela i šta će to činiti. I ona je pročitala sve te stvari.

Čujem ga kako kaže: “Pa, gledaj, naše knjige kažu ovo,” rekao je.

156 “Da, vidi, ja... Moja pra-pra baba je stajala pred tim idolima. Ona je stajala i molila se iz dana u dan. Nikada nije bilo niti jednog pokreta, niti jednog mrmljanja, niti bilo čega. I umorna sam od te stare mrtve forme. Želim da idem i vidim da li postoji živi Bog.” Prava šteta što danas nemamo više takvih kraljica.

157 Tako da se spremila da ide. Dakle, kada je stigla do te tačke da je morala ići, dakle, setite se, imala je velikih poteškoća. To nije bilo tako lako kao što bi to bilo vama. Dakle, obratite pažnju šta je ona trebala da učini.

158 Ovde je još jedna druga stvar koju želim i ne želim to izostaviti. Ona je rekla ovo: “Idem tamo gore i poneću nešto novca. Poneću i neke darove. I ako

Carica južna iziđi će na sud s rodom ovim, i osudiće ga; jer ona dođe s kraja zemlje da sluša premudrost Solomonovu: a gle, ovde je veći od Solomona.

141 Obratite pažnju, da se samo osvrnemo na to nekoliko minuta. On je čitao istu Bibliju koju smo i mi čitali, o Joni, i čitao je o Solomonu. Dakle, kada je nastupilo Solomonovo doba, on je imao – imao je dar rasuđivanja. I svi ljudi, cela nacija je to verovala. Svi su bili jednomisleni i jednodušni. Svi su to verovali.

142 Ako bi večeras svi, ako bi se cela Amerika vratila nazad Bogu i verovala Bogu, to bi bila najveća sigurnost koju bi imali, bila bi veća od svih atomskih skloništa i svega ostalog.

143 Niko se sa Solomonom nije izmotavao. Oni su ga se plašili zato što je on bio nadaren čovek. I ljudi su mu toliko verovali da je on poslan od Boga, da su ga načinili svojim kraljem. Sve nacije su ih se bojale; ne zbog njihove vojne sile, već zato što je Bog bio sa njima.

144 I ako ovo nacija koja tvrdi da je hrišćanska, ako bi samo mogli, svi zajedno, ako bi zbili redove oko ovog velikog dara koji nam je darovan u ovim poslednjim danima, Sveti Božiji Duh nad Crkvom. Ne veroispovest. Već Božiji Duh! “Ne silom, i ne snagom, već mojim Duhom,” kaže Bog. Taj Sveti Duh, Isus Hrist u obliku Duh nad nama: “isti juče, danas i zauvek,” čineći da ova Reč oživi, ono što je On rekao da će ona činiti. Pazite samo sada.

145 Oh, novost se raširila po svetu! Oni nisu imali televiziju i radio, i takve stvari u tim danima, tako da se to prenosilo usmeno. I nakon izvesnog vremena veliki karavan je naišao kroz pustinju Saharu, što je oko tri meseca putovanja od Palestine dole do mesta gde je ona živela. A vera dolazi od (čega?) slušanja, slušanja Božije Reči. I ona je čula o tom velikom skupu koji su tamo imali, i kada god bi neki karavan naišao sa puta ona bi se raspitala: “Da li ste prošli kroz Palestinu?”

“Da.”

“O, a šta je sa time?”

146 “O, to je više od svega! Nikada niste videli takvo rasuđivanje srca. I to je kao da Bog tamo sedi. Njihov Bog je pretstavljen u čoveku zvan Solomon.”

147 Pa, “vera dolazi od slušanja.” Srce male kraljice počelo je žudeti, tako da je otišla gore da to sama otkrije. Vidite, ona je bila određena za život.

148 Obratite pažnju, dakle kao prvo, ona je bila pagankinja, morala je dobiti dozvolu svog sveštenika za odlazak. Tako da mogu da je zamislim kako ide kod svog sveštenika i govori: “Sveti oče, čujem da imaju tamo gore u Palestini veliko probuđenje. Molim za dopust da idem tamo gore i sama se uverim.”

86 A Isus je ušao unutra zaobišavši nogoprance i tamo zauzeo svoje mesto. I bio je prljav, sa mirisom polja na sebi, gde su životinje išle duž puta, a njegove haljine... To je razlog što su oni u tim danima prali noge.

87 I, vidite, kao prvo, kada ste pozvani u nečiju kuću u Palestini, pošto su nosili te sandale, kao prvo oni bi vam oprali noge, i onda vam dali nešto sa čime ćete hodati po ćilimu; veličanstveni Persijski ćilimi i ostale stvari, bili su prelepi.

88 A onda kao sledeće bi učinili, sipali bi vam nešto ulja na ruke. Ono se pravilo od jedne male jabuke koja se nalazi skroz gore u planinama, ružičaste jabuke. Nakon što se okonča cvetanje, ostaju jabuke i lepi mirisi. I oni to trljaju po licu. A ti direktni zraci Palestinskog sunca su užasni, i, vidite, to stvara miris. I kada ste to sve učini, onda domaćin dolazi do vrata i poljubi ih u vrat i dočeka ih dobrodošlicom.

89 Kako su te sluge, nogoperači, dopustili da Isus prođe pored, a da nije oprao svoje noge ili-ili-ili što mu nisu dali ulje da namaže sebe, ili da ga makar poljube u znak dobrodošlice?

90 Ali bila je napolju na ulici jedna mala prostitutka. A svi ti religiozni ljudi su bili tamo, i celo društvo ga nije prepoznalo. A mala žena na lošem glasu, ona je posmatrala, možda kroz kapiju, i ona ga je videla kako sedi kao ukras.

91 Tako je sa njime i danas među grupom religioznih takođe, kao ukras, ne dobrodošao, nepoželjan. “Prljavi, grešni, sveti-valjač,” tako su oni to zvali: “kao neku osobu bolesnog uma; pogađač sreće, mentalna telepatija,” ili neko zlo ime.

92 Ali Isus, ja ću dospeti do toga za par minuta, rekao je: “Ako kažete nešto protiv Sina Čovečijeg, biće vam oprošteno; ali kada dođe Sveti Duh da učini istu stvar, samo jedna Reč i nikada vam neće biti oprošteno.” Vidite?

93 Ali tamo je ta mala žena videla da mu je bilo potrebno služiti. I ona je zaista brzo utrčala, otišla je i nabavila bočicu alabaster ulja. Verovatno je to kupila od novca zarađenog prostitucijom. Ali šta je to bilo? Možda je mislila: “On je – On je Prorok. No ja se sećam jedne druge žene, moga ranga, još jednog karaktera kao što je moj; i ona je imala priliku i ona ga je prepoznala i bilo joj je oprošteno.” Tamo gore kraj izvora Sihar, sinoć smo o tome govorili. “I ako bih mogla samo doći do njega, znam ko je On; ja ću mu služiti. A ostali, nije me briga šta će učiniti. Ja ću mu služiti. Ja ću priznati da je On Božiji Sin.”

94 Ona je utrčala unutra. Zaista je došla blizu Njega, i osećala se toliko kriva. To je kako se oseća pravi pokajani grešnik u njegovoj Prisutnosti, kriv!

95 I počele su joj teći suze, i pokušala je da ih sakrije. One su curile na njegove noge. Ona je trebala da ga pomaže, ali su joj suze curile na njegove noge. I ona je počela da ih briše, i-i plakala je, i brisala ih je rukama. I – i njegove noge su bile skroz razmrljane od prljavštine koja je bila na njima; i-i ako vi to stvarno želite verovati, od životinjskog smrada na putu jer su svi hodali istim putem. I tamo je to bilo, smrad na njemu, sedeo je tamo, a njene suze su curile po njegovim nogama, a ona je pokušavala da ih obriše. I ona nije imala ubrus.

96 Šta je ženina lepota i čast? To je njena kosa. To je razlog što danas mnoge od vas žena sečete kosu. To je pogrešno. Ona je uzela svoju kosu i počela da mu pere noge, i brisala ih, svojom – svojom lepom kosom, skidala je prljavštinu s njega na sebe, noseći njegovu sramotu. O, Bože! To je kada vi prepoznate ko je u vašem prisustvu. Vidite? Naše sestre bi skoro trebale napraviti stoj na glavi, da bi imale dovoljno kose da to učine. I tako, tamo je ona prala njegove noge, i brisala ih svojom kosom i ljubila mu je noge.

97 A tamo nazad je stajao stari Simon, rekao je: “Hmm! Hmm!” Oh, mogu ga upravo videti kako se razjario. On nije prepoznao ko je On bio. Rekao je: “Kažem vam da On nije prorok. Da je On bio prorok, onda bi znao kakva se to žena muva oko njega.”

98 Isus uopšte nije pomerio noge. On je nju samo posmatrao. A ona je bila uplašena.

99 I nakon što je On prošao kroz službu kojom je ona njemu služila, pogledao je preko i rekao: “Simone, imam nešto da ti kažem. Ti si me ovde pozvao. Ti si me ovamo doveo,” drugim rečima zavrnuo je rukav. “Ti si želeo da me razotkriješ. Ti si želeo dokazati da Ja nisam ono što jesam. I ti, ti si me doveo ovamo, i trebao si mi oprati noge, ali nisi. Trebao si mi dati ulje da pomazem svoju glavu, ali nisi. Nisi me poljubio u znak dobrodošlice. A ova žena, od kako sam ovde, oprala je moje noge svojim suzama, i obrisala ih svojom kosom, i neprestano ljubi moje noge od kako sam ovde. Simone, imam nešto protiv tebe.”

100 Onda se okrenuo ka njoj. Mogu upravo zamisliti i videti je kako ona tamo stoji, i njene velike lepe oči skroz umrljane, i njeno namazano lice, i prašina s puta na njenom licu. Mislila je: “Da li sam sada učinila nešto pogrešno? Da li sam učinila nešto loše?”

101 On je rekao: “I Ja joj kažem, njeni gresi, kojih ima mnogo, svi su oprošteni. Idi s mirom.”

102 Šta je to bilo? Ona je prepoznala. Prepoznala je svoju priliku. Vidite? Ona je to učinila. Ona mu je služila. Fariseji to nisu učinili. Ona je to videla, i ona

dok ne postanemo slepi za to. Sigurno, nismo. Prepoznamo čas u kojem živimo.

133 Petar, Natan, ustvari Natanail, i ta žena, oni su to prepoznali. Oni – oni su prepoznali njegov znak, Mesijanski znak.

134 Isto je i sada dok govorim ove stvari. Onda je Isus rekao za ovo doba... Dakle, pazite, On govori sada o tome, govori im o tom dobu. Bog, u ma kom dobu, kada On šalje svoju Poruku, što je bila njegova Reč, i bila je učinjena prepoznatljivom tom dobu; ljudi koji su to verovali, za njih je to bilo veličanstveno vreme; a ljudi koji to nisu verovali, otišli su u kaos. Uvek je tako bilo.

135 Kao u Isusovim danima, ista stvar. Gledajte ga kako sada ovde stoji. On je rekao: “Kao što je bilo u dane Jone, u vreme Jone; kao što je Jona bio i utrobi kita, tri dana i tri noći, tako će biti i Sin Čovečiji.”

136 Rekao je: “Pokvarena i preljubotvorna generacija će tražiti znak.” Dakle, da li znate šta mislim da je On činio? On je prorokovao: “Pokvarena i preljubotvorna generacija.”

137 Pitam se da li postoji čovek, koji će pri zdravoj pameti poreći da mi živimo u pokvarenoj i preljubotvornoj generaciji, gde su homoseksualci i perverzija! A stepen razvoda u Americi je veći od ma koje druge nacije na svetu. I ceo svet ulazi u kaos toga. Troje od svakih četvoro je razvedeno; ceo taj krug se pređe u deset godina braka. Vidite? Mislite o tome! Razvode se, ponovo žene i ponovo žene, razvode se pa se ponovo žene. “Jeli su, pili su, ženili se.” Pogledajte čas u kom mi živimo. Kada je ikad bio jedan ovakav kaos.

138 “Pokvarena i preljubotvorna generacija će tražiti znak.” Obratite pažnju, i primiće znak. Ko? Ova generacija. “Jer kao što je Jona bio u utrobi kita tri dana i tri noći, i Sin Čovečiji mora biti u srcu zemlje tri dana i tri noći.” Koji će znak primiti ta pokvarena i preljubnička generacija? Znak Uskrsnuća.

139 I danas, nakon dve hiljade godina, mi i dalje vidimo Isusa Hrista u sili njegovog Uskrsnuća, kako stoji među nama i radi stvari koje je i onda činio i što je obećao da će činiti. “Pokvarena i preljubotvorna generacija će tražiti znak, uvek želeći: ‘pokaži mi *ovo*, i ako možeš učiniti *ovo* i *to*.’” Oni će to dobiti, znak Uskrsnuća. On je isti juče, danas, i zauvek; manifestovana Reč se nastanila među nama. Kako bismo trebali samo zahvaliti Bogu za njegov veliki znak.

140 Obratite pažnju, On je tamo usmeravao pažnju na još nešto. Rekao je: “I Kraljica južna će ustati,” to je Kraljica Savska. Slušajte sada pažljivo.

127 Ali pogledajte kakvo čudo je ovaj Anđeo učinio koji je ostao sa Abrahamom. On je bio okrenut leđima. I rekao Abrahamu da mu je ime bilo promenjeno; nazvao ga je “Abraham” umesto Avram. Nije mogao imati bebu dok mu ime nije bilo promenjeno, a niti je Sara mogla imati. On ih je prozvao po imenima. Anđeo im je to rekao. I On je rekao da će posetiti Saru u vreme začeca života.

128 A Sara se na to nasmejala. I kada se Sara nasmejala... Čovek je imao okrenuta leđa, Čovek koji jede teletinu i pije kravlje mleko, i jede hleb; jedan Čovek, sa prašnjavom odećom, jedan putnik, bio je to sam Bog. A Abraham je to prepoznao zato što je On znao misli Sarinog srca, koja je bila iza Njega. Rekao je: “Zašto Sara govori u sebi: ‘Kako te stvari mogu biti?’ Ima li nešto previše teško za Boga?” Vidite? A Sara je istrčala i to porekla. On je rekao: “Da, ti si to učinila.” Dakle, mogao je uzeti Sari život upravo tamo, zbog njene nevere, ali vidite, ona je deo Abrahama.

129 I naša nevera u Njegovoj velikoj objavi u ovom času; mi smo deo Hrista. On upravo, vidite, mi smo – mi smo – to je upravo, vidite li našu... On – On to treba da očuva.

130 Dakle, obratite pažnju, nikada nije postojalo vreme u istoriji crkvenih doba... I poznajem jednog dobrog učenjaka s kojim sam razgovarao, jednog istoričara. Nije nikada bilo, a upitaću svakog studenta Biblije da mi to kaže, da li je ikada bio neki čovek poslat kroz crkvena doba od Hristovog raspeća, sa službom svetskih razmera a da mu se ime završavalo sa h-a-m, kao A-b-r-a-h-a-m, sve do ovog dana. Sanki, Fini, Mudi, Knoks, Kalvin; ali da li je ikad bilo G-r-a-h-a-m ranije, Billy Graham [Bili Grejm – Pevodilac.], veliki evangelista tamo napolju sa denominacijama koje su u Sodomi? Nikada. Tamo je moderni Oral Roberts tamo napolju sa pentekostalcima, ista stvar. Da li ste to znali?

131 No, h-a-m! Dakle, G-r-a-h-a-m to je samo šest slova, ali A-b-r-a-h-a-m je sedam slova. Šest je broj čoveka, ljudske organizacije, ljudskih dela; no A-b-r-a-h-a-m je sedam slova. Dakle, obratite pažnju, u izabranoj Crkvi, koja je povučena napolje, ne te denominacije, već izabrana Crkva, koja stoji napolju, takođe dobija glasnika u ovim poslednjim danima.

132 Šta se dešava tamo dole? Šta se dešava ovde gore? Uporedite to sa onim što je rekao Isus. Nikada ranije u istoriji mi to nismo videli. I isti znaci koji će biti učinjeni! Zar ne shvatate, prijatelji, i ne prepoznajete da je to Bog koji je sišao dole u Evandlju, u njegovim ljudima i obznanjuje sebe? Zar ne možete poznati čas u kojem živite? Nismo li možda sebe doveli do toga da malo tapšemo rukama, sviramo klavir, i pričamo o tome, a udaljavamo se od Reči,

je prepoznala njegovu Prisutnost, i šta je to učinilo? To je nju opralo. Šta je bilo oslobođeno ka njoj? Oprost. Oprost joj je bio na raspolaganju, oprost njenih greha. Šta je to takođe učinilo? To je takođe oslobodilo Božiju silu da bi pokazalo tim nevernicima da je On bio prorok. On je znao ko je ona bila. To je takođe oslobodilo radost i silu i večni život. To je oslobodilo tu stvar.

103 Ali oni što su prouzrokovali da se zakucaju ti ogromni ekseri u njegove drage noge, nisu nikada prepoznali Božije Prisustvo u njemu. On je takođe želeo od Njega videti neki jeftini trik, nešto što zabavlja.

104 To je ono što svet želi danas, gomilu zabave. Oni ne žele Evandlje. Oni žele da ih nešto zabavi.

105 A Pilat je rekao: “Voleo bih od njega videti neko čudo, ili tako nešto. Dovedite ga ovamo.” Bio je tačno u Božijem Prisustvu, i to odbacio, jer (Zbog čega?) zato što je više uvažavao mišljenje javnosti, nego što je cenio priliku da bude u Božijoj Prisutnosti. Šta se desilo? Ženi je bilo oprosteno i dan joj je Večni Život; a on je izgubio razum, i otišao u ludilo, i izvršio samoubistvo tako što se utopio u Švajcarskoj.

106 Dakle, briga, toliko ponešeni starajući se za popularno mišljenje toga dana, da: “On je Velzevul; On se samo pravi da veruje; u stvari nema ničega u njemu,” šta je on učinio? On je to prokockao; on je prokockao svoju priliku u Božijoj Prisutnosti. Moglo mu je biti oprosteno. Rekao je: “Imam silu da te razapnem. Imam silu i da te oslobodim.”

107 On je rekao: “Ne bi imao sile da ti nije dana od mog Oca.” On je to trebao da zna, samo da je poznavao Pismo. I on, budući Jevrej, to je trebao znati. Ali, da li vidite, tradicija ga je pogrešno naučila. Tako je to i danas. Da je samo bio ispravno naučen! Da je čovek samo verovao u ono što je reklo Pismo! Ali njegova tradicija ga je odvojila od toga.

108 Isto kao i danas. Ljudi će uzeti pravo Evandlje, u koje dolazi Sveti Duh, i silu i slavu Božiju koja oslobađa grešnike od greha i čini da budu slobodni, i krštava ih Svetim Duhom, i leči bolesne, i pokazuje znake i čudesa, a ljudi će se udaljiti od toga i reći: “Ah! Dakle, da li znaš šta moja crkva veruje? ‘To su gluposti!’” Vidite, vi ste to prokockali; prodajete svoje prvorodstvo. Još jedan Isav (Ezav)!

109 Tako puno ljudi ima istu priliku i danas, da stoje u njegovoj Prisutnosti kao što su to i onda činili. A i dalje, zbog popularnog mišljenja, oni to odbacuju. Stojeći u Božijem Prisustvu! Pitam se večeras, moji prijatelji, hoćemo li mi ljudi koji smo hrišćani, u njegovom Prisustvu, a koji su bolesni, hoćemo li mi odbaciti priliku da budemo isceljeni samo verujući njemu? Mi

koji tvrdimo da verujemo u njega, ne prepoznamo zaista njegovu Prisutnost, ono što je On obećao da će učiniti danas.

110 Potvrđeno obećanjem za taj dan, Isus je ukorio tu generaciju zato što nisu verovali njegovom Mesijanskom znaku. Mi to vidimo ovde, kako ih je On ukoravao. Nazivali su ga Velzevulom! Želeli su da On pokaže Mojsijev znak, možda da otvori Crveno more. Oni su želeli od njega da pokaže Davidov znak, da preuzme presto i vlada. Ali nijedan citat Pisma nije rekao da će On to učiniti. On je trebao da bude prorok. On dolazi kao Kralj. Onda je trebao biti prorok, i On je pokazao znak za koji je Bog rekao da će činiti u tim danima, a oni su i dalje tražili neki znak od njega koji bi im udovoljio. Vidite?

111 I ja se samo pitam, da li negledamo previše u napred očekujući nešto što je upravo pored nas. Pitam se da li bi to moglo biti isto tako, da li propuštamo svoju priliku? Setite se tih starih tipova, a tipovi nikada ne mogu izneveriti. Poslednji znak po Isusu, On je rekao: “Kao što je bilo u danima Sodome, tako će biti i u danima kada će se Sin Čovečiji,” dakle, sada ne Sin Božiji, “kada će se otkriti (javiti) Sin Čovečiji.” Pogledajte ovde dokle je to stiglo danas! Prijatelji, mogao bih vam ovde reći neke stvari što nije dobro za mene da vam kažem, jer bi vas to prenerazilo.

112 Želim vas pitati jedno malo pitanje pošto se zaustavimo, pre nego što nastavimo dalje sa ovom službom, samo par minuta. Pitam se da li bih vas ovo mogao pitati.

113 Skoro svako zna da se svet, poziciono, da se sve postavlja na svoje mesto za Njegov dolazak: “Zemljotresi na različitim mestima; mesec izliva crvenu krv, ili vulkansko crvenilo preko njega, prekriva ga,” kao što je Isus rekao da posmatramo znake za poslednje dane; “okeani buče, ljudska srca staju od straha, konfuzno vreme, nemiri među narodima.”

114 Pogledajte na perverziju koja je u porastu! Pogledajte je danas, u Kaliforniji je porastao broj homoseksualaca za četrdeset procenata, izgubljena je već i prirodna ljubav.

115 Pogledajte... Pogledajte danas, kako će ljudi ostati kod kuće, koji sebe nazivaju hrišćanima, i slušaju takve karaktere kao što su Pat Bon, Elvis Prisli, Erni Ford, i one koji pevaju nedeljnom hrišćanske pesme; i pogledajte samo na te stvari, oni gledaju u to ljubakanje sa ženama, i stvari koje su tamo napolju.

116 Kada ni jedan čovek ne bi trebao da poljubi ženu dok se ne oženi s njom. To je mešanje muških i ženskih žlezda. I neka je šta god bilo, to je pogrešno. To je potencionalno seksualni akt. Kada se dotaknu ženske i muške žlezde, to je seksualni akt. To je načinjeno... Ako čovek poljubi čoveka u usta, od toga mu se povraća, ili žena ženu. Zašto je to drugačije? To je potencionalni

seksualni akt. Tako je. Tip Hrista koji ljubi svoju Nevestu. Vidite? Vi to nikada ne biste trebali činiti.

117 Ali pogledajte to danas, svi ti filmovi i ostale stvari, ogromna količina ljubakanja i grljenja. I to je apsolutno skoro svuda javna preljuba, a ljudi su toliko slepi da to ne vide. Tako je! Sve je u sodomskom stanju, sodomisti su svuda, kao što je to Biblija rekla.

118 Ima tako mnogo stvari, pogledajte u ove dane, ono što je On rekao da će se desiti! Pogledajte na obećanja koja je On dao, da će se desiti u ovim danima. Pa onda ispitajte ono što se dešava, i vidite gde se mi nalazimo, pa onda vidite da li je On još uvek u svojoj Reči ili ne.

119 Oni su želeli da vide Mojsijev znak, Davidov znak. To nije bilo za njihovo doba; to je bilo obećano za Mojsijevo doba i ta ostala doba. I obećanje za to doba se moralo ispuniti. On im je jasno pokazao, On je to učinio kroz Pismo, i pozvao ih je da ispitaju Pismo da bi videli u kom vremenu su živeli.

120 On upravo sada čini istu stvar! Ispitajte Pismo, vi koji verujete Bibliji. Šta je to što treba da se desi upravo ovde pre njegovog dolaska?

121 Pogledajte svet u njegovoj poziciji; dakle, to je svet. Pogledajte na crkvu, gde se nalazi. Pogledajte dokle je to stiglo: “otpad, mlaki, Laodikeja, izbacuju Reč.” Cela ta stvar ide u veliki Svetski Savez crkava, u taj Svetski Savez crkava, koji će oformiti žig zveri; za koji Biblija kaže da je loše, i sve te stvari, a ipak protestanti strmoglavice ulaze u to, ne znajući Pismo. Njihove tradicije! Oh, oni žele jednog – jednog – jednog moćnog čoveka, i dobiće jednog. Videće kako će ga dobiti.

122 On je imao, gledajte, ali Isus je savršeno objavio sebe ko je On bio, i dokazao je njima ko je On bio, i njegovo doba.

123 A ista stvar je i danas! Dakle, pogledajmo na – uzmimo tu postavku Luke 17., “Kao što je bilo u danima Sodome.” Pogledajte na svet, pogledajte na crkvu, jedno sodomsko stanje! Pogledajte na čemu je bio Lot; kada su ti ljudi čak pokušali provaliti vrata, da dođu do anđela, ti ljudi.

124 Obratite pažnju i pogledajte. Tamo je moralo... Pogledajte, Abraham je bio na planini. On nije bio u Sodomi. To je tip.

125 Postoji uvek tri klase ljudi u religioznim okupljanjima; vernici, nazovi vernici, i nevernici. Uvek njih troje! I tamo su oni bili; tamo su nevernički Sodomljani, nazovi vernik Lot, i Abraham izabrana crkva.

126 Dakle, obratite pažnju na njihove glasnike toga dana. Dva glasnika su sišla dole da propovedaju Sodomi. Oni nisu činili nikakva čuda, jedino su ih oslepeli. Propovedanje Reči to čini.